

318

DEKRET

z dnia 27 grudnia 1974 r.

o zmianie ustawy o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 1. W ustawie z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 13, poz. 55) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Zwolnienie prokuratora ze służby w powszechnych jednostkach organizacyjnych Prokuratury następuje:

- 1) w razie stwierdzenia, że nie daje on rękojmi należytego wykonywania obowiązków prokuratora, przy czym przed powzięciem decyzji należy umożliwić zainteresowanemu złożenie w tym przedmiocie wyjaśnień,
- 2) w wypadku rezygnacji prokuratora z pracy; rezygnacja z pracy złożona w okresie pomiędzy wszczęciem a zakończeniem postępowania, o którym mowa w pkt 1, oraz postępowania dyscyplinarnego jest pozbawiona skutków prawnych,
- 3) w razie porzucenia pracy oraz na mocy prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej o wydaleniu prokuratora ze służby.

2. Zwolnienie prokuratora ze służby w powszechnych jednostkach organizacyjnych Prokuratury następuje również:

- 1) w razie czasowej niezdolności do pracy spowodowanej jego chorobą, o ile okres tej choroby przekracza jeden rok,
- 2) w razie orzeczenia przez właściwą komisję lekarską trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków prokuratora. Nieuzasadniona odmowa prokuratora poddania się badaniu lekarskiemu może być powodem rozwiązania stosunku pracy.

3. W powszechnych jednostkach organizacyjnych Prokuratury zwolnienie następuje również, gdy prokurator przekroczył sześćdziesiąt pięć lat życia, chyba że Prokurator Generalny — na wniosek zainteresowanego — wyrazi zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska, nie dłużej jednak niż do ukończenia lat siedemdziesięciu. W odniesieniu do prokuratorów mianowanych przez Radę Państwa zgody udziela Rada Państwa na wniosek Prokuratora Generalnego. Prokurator, któremu przyznano zaopatrzenie emerytalne (rentowe), może używać dotychczasowego tytułu, poprzedzając go wyrazem „emerytowany”.

4. Zwolnienie prokuratora ze służby może nastąpić również:

- 1) na wniosek właściwych organów państwowych albo władz organizacji politycznych lub społecznych w związku z zamierzonym przejściem do innej pracy,

- 2) w wyniku porozumienia pomiędzy nim a organem mianującym.

5. W wypadkach wskazanych w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2 i 3 rozwiązanie stosunku służbowego z prokuratorem pełniącym służbę w powszechnych jednostkach organizacyjnych Prokuratury następuje za trzymiesięcznym wypowiedzeniem.

6. Przepisy ust. 1—5 mają odpowiednie zastosowanie do zwolnienia ze służby asesora i aplikanta prokuratorskiego w powszechnych jednostkach organizacyjnych Prokuratury.”;

- 2) w art. 17 dodaje się na końcu zdanie: „Prokurator Generalny może skrócić okres aplikacji, nie więcej jednak niż o połowę.”;

- 3) w art. 18 skreśla się ust. 4;

- 4) art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Po złożeniu egzaminu prokuratorskiego aplikant zostaje mianowany na stanowisko asesora prokuratorskiego lub oficera śledczego, o ile nie zachodzą przeszkody wynikające z zasad ustawy lub przepisów szczególnych. W wypadku niemianowania:

- 1) aplikant powszechnej jednostki organizacyjnej Prokuratury zostaje zwolniony z pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia,

- 2) aplikant wojskowej jednostki organizacyjnej Prokuratury zostaje skierowany do innej służby w Siłach Zbrojnych, chyba że w myśl przepisów ustawy lub przepisów o służbie wojskowej podlega zwolnieniu z zawodowej albo okresowej służby wojskowej.”;

- 5) art. 57 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. W sprawach nie unormowanych w ustawie lub w przepisach szczególnych do pracowników prokuratorskich w powszechnych jednostkach organizacyjnych Prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy wydanego na podstawie art. 298 Kodeksu pracy rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie praw i obowiązków pracowników urzędów państwowych — chyba że Rada Państwa postanowi inaczej.”;

- 6) po art. 57 dodaje się następujące przepisy:

„Art. 57a. 1. Stosunek pracy pracownika prokuratorskiego nawiązuje się z datą określoną w akcie nominacyjnym. W razie niepodjęcia pracy w tym terminie i nieusprawiedliwienia zwłoki organ mianujący unieważnia nominację.

2. Pracownik prokuratorski obejmujący służbę składa służbowanie według przepisanej rotacji.

Art. 57b. Pracownicy prokuratorscy są pracownikami o nie normowanym czasie pracy.

Art. 57c. W razie niezdolności do pracy z powodu choroby oraz w razie niemożności wykonywania pracy z innych przyczyn określonych przepisami o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa prokuratorowi i asesorowi przysługują świadczenia przewidziane w tych przepisach, z tym że świadczenia z tytułu choroby przysługują przez okres jednego roku; w pozostałych wypadkach usprawiedliwionej nieobecności prokuratorowi i asesorowi przysługuje wynagrodzenie.

Art. 57d. 1. Prokurator może otrzymać płatny urlop dla poratowania zdrowia, załatwienia ważnych spraw rodzinnych lub osobistych.

2. Urlop dla poratowania zdrowia nie może przekraczać 6 miesięcy, a z innych przyczyn — jednego miesiąca w ciągu roku kalendarzowego.

Art. 57e. Aplikantowi prokuratorskiemu za czas niezdolności do pracy z powodu choroby oraz za czas nieobecności w pracy z innych przyczyn określonych przepisami o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przysługują świadczenia przewidziane w tych przepisach; w razie usprawiedliwionej nieobecności w pracy z innych powodów przysługuje prawo do wynagrodzenia przez okres nie przekraczający jednego miesiąca w ciągu roku kalendarzowego.

Art. 57f. Spory pracowników prokuratorskich wynikające ze stosunku pracy rozstrzygane są w trybie postępowania administracyjnego. Od decyzji wydanej przez Prokuratora Generalnego nie służy odwołanie.

Art. 57g. 1. Nawiązanie stosunku pracy z pracownikami administracyjnymi następuje na podstawie umowy o pracę.

2. Nawiązanie stosunku pracy z pracownikami zatrudnionymi na stanowiskach określonych przez Prokuratora Generalnego następuje na podstawie powołania.

3. Do pracowników administracyjnych stosuje się odpowiednio wydane na podstawie art. 298 Kodeksu pracy rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie praw i obowiązków pracowników urzędów państwowych, o ile ustawa niniejsza lub przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Art. 57h. 1. Pracownikom Prokuratury, którzy wykazują w pracy inicjatywę, wzorowo i sumiennie wypełniają obowiązki oraz szczególnie przyczyniają się do wykonywania zadań służbowych, mogą być przyznawane wyróżnienia i nagrody.

2. Rodzaje wyróżnień i nagród oraz tryb ich przyznawania ustala Prokurator Generalny; nagrodą może być również awans w terminie wcześniejszym niż przewidują to przepisy o wynagrodzeniu lub przepisy szczególne.”;

7) w art. 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli dobro służby tego wymaga, Prokurator Generalny może delegować pracownika do innej jednostki organizacyjnej Prokuratury lub do jednostki organizacyjnej przez siebie nadzorowanej. Delegowanie na okres dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku może nastąpić tylko za zgodą pracownika.”;

8) w art. 62 po wyrazie „art.” dodaje się: „57a ust. 1, art. 57b — art. 57g oraz art.”, a wyrazy: „oficerów Sił Zbrojnych” zastępuje się wyrazami: „żołnierzy zawodowych”;

9) w art. 66 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewodniczących i członków komisji dyscyplinarnej i odwoławczej komisji dyscyplinarnej w Prokuraturze Generalnej oraz przewodniczących komisji dyscyplinarnych w prokuraturach wojewódzkich powołuje i odwołuje Prokurator Generalny po wysłuchaniu opinii kolegium Prokuratury Generalnej. Członków komisji dyscyplinarnej w prokuraturze wojewódzkiej powołuje prokurator wojewódzki.”;

10) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. 1. Zwolnienie prokuratora, oficera śledczego lub aplikanta ze służby w wojskowych jednostkach organizacyjnych Prokuratury następuje z przyczyn określonych w art. 13 ust. 1 pkt 1 oraz w innych wypadkach, gdy przepisy o służbie wojskowej przewidują zwolnienie z zawodowej lub okresowej służby wojskowej.

2. Jeżeli prokurator, oficer śledczy lub aplikant zwolniony ze służby w wojskowej jednostce organizacyjnej Prokuratury z przyczyny określonej w art. 13 ust. 1 pkt 1 nie został wyznaczony na inne stanowisko służbowe w Siłach Zbrojnych, zwalnia się go z zawodowej lub okresowej służby wojskowej z zachowaniem wszelkich uprawnień, przysługujących oficerom zwolnionym ze służby z przyczyn, które nie powodują pozbawienia tych uprawnień.

3. Prokuratora wojskowego nie można zwolnić z zawodowej służby wojskowej przed zwolnieniem go ze stanowiska prokuratorskiego.”;

11) w art. 73 ust. 1 wyrazy: „oficerów Sił Zbrojnych” zastępuje się wyrazami: „żołnierzy zawodowych”, a w ust. 4 skreśla się wyraz „(nadterminowych)”;

12) w art. 76 ust. 1 wyrazy: „wojskowej służby zawodowej” zastępuje się wyrazami: „zawodowej służby wojskowej”, zaś wyrazy: „oficerów Sił Zbrojnych” — wyrazami: „żołnierzy zawodowych”;

13) w art. 77 wyrazy: „przepisy o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych” zastępuje się wyrazami: „przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych lub służby okresowej”;

14) po art. 78 dodaje się art. 78a i art. 78b w brzmieniu: „Art. 78a. Stosunek pracy pracowników administracyjnych mianowanych na podstawie przepisów dotychczasowych przekształca się w stosunek pracy oparty na umowie o pracę na czas nie określony, a w wypadku określonym w art. 57g ust. 2 — w stosunek pracy na podstawie powołania.

Art. 78b. Aplikant może występować przed sądem powiatowym w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach uproszczonych.”;

15) art. 79—81 i art. 83 skreśla się;

16) użyte w ustawie wyrazy: „postępowanie karno-administracyjne” oraz „tryb karno-administracyjny” zastępuje się wyrazami: „postępowanie w sprawach o wykroczenia”, użytymi w odpowiednim przypadku;

17) użyte w ustawie wyrazy: „prezydium rady narodowej” zastępuje się wyrazami: „terenowy organ administracji państwowej”, a wyrazy: „prezydium wojewódzkiej rady narodowej” oraz „przewodniczący tego prezydium” — wyrazami: „wojewoda (prezydent miasta wyłączonego z województwa)”, użytymi w odpowiedniej liczbie i w odpowiednim przypadku;

18) użyte w ustawie wyrazy: „stosunek służbowy” zastępuje się wyrazami: „stosunek pracy”, użytymi w odpowiednim przypadku.

Art. 2. Upoważnia się Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw jednolitego tekstu ustawy z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

w brzmieniu uwzględniającym zmiany zawarte w niniejszym dekrete, z zachowaniem ciągłości numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 3. Dekret wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Ślasiak*

319

DEKRET

z dnia 27 grudnia 1974 r.

o zmianie ustawy o Polskiej Akademii Nauk.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 35 i z 1973 r. Nr 12, poz. 89) wprowadza się następujące zmiany:

1) wyrazy „stosunek służbowy” użyte w odpowiednim przypadku zastępuje się wyrazami „stosunek pracy” w tym samym przypadku;

2) w art. 43 skreśla się ust. 4;

3) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. Czas pracy pracowników naukowo-badawczych wynosi 42 godziny na tydzień.

2. Rozkład czasu pracy pracowników naukowo-badawczych w tygodniu i w poszczególnych jego dniach ustala Sekretarz Naukowy Akademii po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Nauczycielstwa Polskiego.

3. Jeżeli wymagają tego potrzeby Akademii, pracownicy naukowo-badawczy mogą być zatrudniani poza ustalonymi godzinami pracy, a w przypadkach szczególnych także w nocy oraz w niedziele i święta bez prawa do oddzielnego wynagrodzenia.

4. Za pracę wykonywaną na polecenie przełożonego poza ustalonymi godzinami pracy pracownikowi naukowo-badawczemu przysługuje w tym samym wymiarze czas wolny, a za pracę w niedzielę lub święto inny dzień wolny od pracy.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, pracownikom na stanowiskach kierowniczych i innych samodzielnych, które określi Sekretarz Naukowy Akademii, przysługuje dzień wolny za pracę w niedzielę lub święto.

6. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do kobiet w ciąży oraz do kobiet opiekujących się dziećmi w wieku do jednego roku.

7. Przepisy ust. 4 i 5 nie dotyczą kierowników placówek naukowych i jednostek pomocniczych o charakterze naukowym oraz ich zastępców.”;

4) w art. 45 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Pracownikowi w razie przeniesienia w trybie przewidzianym w ust. 2 przysługują świadczenia na zasadach określonych odrębnymi przepisami.”;

5) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. Pracownicy naukowo-badawczy mają prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 6 tygodni w ciągu roku.”;

6) po art. 48 dodaje się art. 48a i 48b w brzmieniu:

„Art. 48a. 1. Pracownikowi naukowo-badawczemu przysługuje prawo do 50% ulgi taryfowej przy przejazdach kolejami.

2. Prawo, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również małżonce pracownika, a także małżonkowi pracownicy, jeżeli jest on niezdolny do pracy i pozostaje na całkowitym utrzymaniu żony.

Art. 48b. Pracownikowi naukowo-badawczemu powołanemu na podstawie mianowania przysługuje w czasie trwania stosunku pracy zasiłek z ubezpieczenia społecznego w okresie czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby przez okres do 1 roku.”;

7) w art. 55:

a) w ust. 3 wyrazy „Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac” zastępuje się wyrazami „Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych”;

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Skierowanie pracownika naukowo-badawczego powołanego na podstawie mianowania na badanie w celu uzyskania orzeczenia lekarskiego, o którym mowa w ust. 3, może nastąpić z inicjatywy pracownika lub z urzędu przez organ właściwy do mianowania. Nie usprawiedliwione niezgłoszenie się pracownika skierowanego z urzędu na badanie upoważnia do rozwiązania stosunku pracy. Jeżeli skierowanie z urzędu na badanie miało miejsce w okresie czasowej niezdolności do pracy wskutek choroby, nie może ono nastąpić wcześniej niż po upływie okresu uprawniającego do pobierania zasiłku chorobowego.”;

8) po art. 56 dodaje się art. 56a i 56b w brzmieniu:

„Art. 56a. 1. Stosunek pracy z pracownikiem naukowo-badawczym powołanym na podstawie mianowania może ulec rozwiązaniu:

1) w razie czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby trwającej dłużej niż 1 rok,

2) w razie usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy z innych przyczyn niż wymienione w pkt 1, trwającej dłużej niż 1 miesiąc.

2. Rozwiązanie stosunku pracy nie może nastąpić w razie nieobecności pracownika z powodu sprawowania opieki nad dzieckiem lub odosobnienia ze